

da opkræve Skatten hos dem, som ere istand til at yde den, og understøtte dem, som virkelig have lidt ved Forholdene. Paa denne Maade fastholder man det rigtige Princip, ikke at eftergive Skatten en bloc, men kun for de Skatteydere, som ikke ere istand til at betale, medens man tillige, efter Communens egen Dom, kan være lemsældig mod de Skatteydere, som enten ere forbundne — med Hensyn til dem falder Lemsældigheden let — eller som vel ere tilstede, men ikke kunne betale. Det Spørgsmaal, her foreligger, er i og for sig et ganske simpelt finantskielt Spørgsmaal. Udskrivningen og Opkrævelsen af en Krigsskat i Sylland berøer paa en foregaaende Lov; men at hæve denne for Fredericias Vedkommende ved en ny Lov, vilde jeg ansee som en Feil; det vilde være en Feil i dette Øieblik at betragte Fredericia som f. Ex. foriøhylllet af Havet, eller noget lignende, og det er rigtigt at holde den fast under Loven, som den er. Den Bestemmelse, som her gives i Tillægsbevillingen, er kun den, der ifølge Krigsskatloven kræves, for at man kan opkræve Krigsskat i Sylland, naar Opkrævelsen engang har været standset, og Eftergivelsen i § 7 kommer altsaa efter mit Forslag fra Kongeriget som en Lempelse for en af de Communer, der maae ansees for at have lidt en heel Deel ved Krigen, ikke blot gennem dens Skatteydere, men ogsaa som Commune, hvortil der imidlertid ikke kunde tages Hensyn ved den almindelige Bestemmelse om Krigsskadeserstatning. Saaledes er dette Forslag fremtraadt, og der var ved første Behandling af denne Sag idetmindste endnu eet Medlem af det Udvalg, som specielt har denne Sag under Behandling, der deelte den Mening med mig, at dette under de nærværende Omstændigheder var en hensigtsmæssig Maade at postere Sagen paa.

Gad: I Anledning af de Bemærkninger, om det nu nylig omtalte Punkt, som findes i Udvalgets Betænkning, og de Bemærkninger, som derom nylig bleve fremsførte af den ærede Ordfører, skal jeg blot tillade mig at hyltre, at Grunden til, at det i Fredericiasagen nedsatte Udvalg ikke har fremmet denne Sag i den Grad, som det jo maa indrømmes ganske sik-

kert havde staaet i dets Magt at gjøre, er, at man har haft Anledning til at antage — og i denne Antagelse blev man bestyrket ved Uttrin-ger, der faldt under denne Sags første Behandling, blandt Andet fra Finantseministerens Side paa min Foranledning —, at Lovforslaget i Grunden bedst kunde faae sin Afhjælpelse her ved Tillægsbevillingsloven. Jeg hyltrer blot dette for derved at opløse Thinget om Grunden til, at denne Sag ikke endnu er kommen frem fra Udvalget, og ikke, fordi jeg jo anseer Finantsudvalget for fuldstændig berettiget i sin Opfattelse. Det ligger ogsaa i Sagens Natur, efterat Finantsudvalget har stillet sig paa denne Maade, at det over det særlige Lovudkast nedsatte Udvalg vel atter maa tage fat paa det Arbejde, der i nogen Tid har været standset.

Forøvrigt skal jeg tillade mig at bemærke med Hensyn til Forslaget, saaledes som det er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgtreds (Tscherning), at idetmindste jeg for mit Vedkommende meget maa ønske, at Thinget ikke vil vedtage det eller overhovedet komme ind paa denne Vej. Jeg skal ikke sige Andet, end at den af den ærede Ningsdagsmand fremsatte almindelige finantskielte Theori jo kan være meget rigtig; det er Noget, jeg ikke skal stribes med ham om; men jeg troer, at det er altfor theoretisk, man kunde gjerne sige doctrinært, at ville fastholde en saadan almindelig Theori under Forhold, som ere ganske extra-ordinaire. Vi vide jo Allesammen, i hvilken Grad Forholdene have været extraordinaire for Fredericia i 1864. Jeg behøver derfor heller ikke at gaae vidtløftigt ind derpaa; vi vide, hvad Følgerne have været af Fæstningens Cernering, det derpaa følgende Bombardement og Fæstningens endelige Opgivelse. Hele Befolkningen, saa at sige, har ikke alene lidt overordentlig mange Tab, men den har ogsaa været ligefrem fordreven. Nu siger det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgtreds (Tscherning): Ja, men Grundlaget for Skatten skal ikke være Indtægterne i 1864, men i 1863, og naar vi tage Hensyn til dette Aar, har Fredericia endog erhvervet store Indtægter. Dette Sidste troer jeg nu aldeles ikke er Tilfældet; men jeg indrømmer, at Aaret 1863 rimeligvis